ZPRÁVA HLAVNÍHO PORADCE CHOVU

Omlouvám se za poněkud emotivní zprávu, ale to, co klub nejvíce tíží vlastně nejsou chovatelské problémy. Máme relativně zdravá a vitální plemena, víceméně uvědomělé chovatele, kteří široce využívají i nepovinná vyšetření, rozsáhlou databázi, poměrně otevřený přístup k problémům, což všechno nám může mnoho plemen závidět.

S čím se ale potýkáme je vzrůstající popularita naším klubem zastřešených plemen a z toho vyplývající problémy, které nás čekají, i se kterými již jsme konfrontováni.

Problémy zdravotní, které souvisí s popularitou plemen jsou všeobecně známé a nebudu je dnes zmiňovat.

Zmíním problémy lidských vztahů.

V klubu KCHBO jsem členem přes 32 let a většinu této doby jsem byla aktivní v chovatelské komisi, výboru či obojím i v pořádání akcí pro členy. Není zrovna populární stěžovat si, že dřív bylo líp, často jde jen o zkreslení způsobené přirozenou lidskou vlastností pamatovat si spíš dobré věci (… a klouby taky nebolely…). Nicméně nemohu nevidět a nezmínit stoupající aroganci až snad agresivitu členů klubu.

Situaci ještě zhoršily poslední dva roky koronavirové pandemie. Jednak zcela logicky vytlačily spoustu lidí z jejich komfortní ekonomické či psychické zóny, za druhé rapidně vzrostly ceny štěňat a zájem o ně. Následkem čehož se dramaticky zvýšil počet chovatelů, kteří mají chov jako regulérní zaměstnání či velmi výrazný přivýdělek, spíš než hobby.

A tak už jen málokdo akceptuje, že jeho zvíře nesplňuje požadavky standardu či fena nemůže být krytá každé hárání, před uchovněním, před minimálním věkem, po desátém roku života a podobně. Dozvídáme se pak, že jsme závistivé k… a ničíme konkurenci. Když chovatel ani po několika urgencích z klubu nepošle chovatelskou dokumentaci a štěňatům je již více než půl roku, místo aby byl rád, že klub souhlasí s vydáním PP (což by vážně nemusel) a přijmul trest, odmítne nést zodpovědnost a radši na klub poštve právníka. Velmi hlasitě jsme označovány za líné, když odmítneme pořádat bonitaci v době lockdownu a zákazů akcí. Ne, že by ten, kdo nás tak tituluje sám něco někdy uspořádal, a ne že by škoda byla nějak vysoká, ostatně akce byla cca o měsíc později, než normálně bývá. Nikoho nezajímá, že v případě průšvihu jsou to právě představitelé klubu, kteří budou mít opletačky s hygienou, policií a mohou nakonec čelit trestu. Prostě jsme líné hajtry! Pokud se naplní kapacita bonitace, je ten, na koho se nedostalo samozřejmě spravedlivě naštvaný a dozvídáme se, že bylo plno po dvou hodinách či že jsme za rok uspořádali jen jedinou bonitaci a jeho pes dřív umře, než bude zbonitován. Na výstavních a výcvikových akcích také již nestačí zahraniční rozhodčí a hezké ceny, jak nemá vítěz nejméně pět pytlů a metr vysoký pohár, tak celá akce stojí za prd a je třeba pořadatele náležitě roznést na kopytech. Jak kdyby vůbec nešlo o to popasovat se s konkurencí, porovnat si síly, potkat se, popovídat si, ale jak kdyby šlo jen o ten materiální zisk z vítězství. A nedej bože, že je záchod třeba 40metrů od kruhu, skandál! Zapomene-li člen klubu včas uhradit členské, je to velmi pravděpodobně vina klubu, i když ten na nutnost platby upozornil. Potřebuje-li pak takový ex-člen krycí list, je samozřejmé, že jednatel i poradce chovu budou spolupracovat a vyřídí

jeho členství v horizontu maximálně minut. Nedej bože by nezvedli telefon, protože si třeba troufají být ve vlastním zaměstnání! Vrcholem všeho jsou pak útoky osobního rázu i na rodiny členů výboru a chovatelských komisí.

Ne, neděláme vše dobře, jsme jen lidé, unavení, přetížení, možná už dost vyhoření s vlastní rodinou, vlastními psy a také hlavně vlastní prací, která nás živí. Děláme také chyby. Ale snažíme se pracovat pro členy klubu co nejlépe. ZDARMA. Ve vlastním čase, o který okrádáme rodiny a vlastní psy. Myslím, že je velmi nefér členy výboru a chovatelské komise napadat. Nedělají to všichni členi (zaplaťpánbůh), ale těch problémových, arogantních až agresivních rok od roku přibývá. A s tím ubývá síly i chuti pro klub pracovat. Mnoho nadšenců vystřízliví po pár týdnech práce pro klub, práce je totiž mnoho a přirozenou lidskou touhou je za ní mít alespoň uznání. Jeden arogantní průšvihář stojí tolik času, ze kterého by mohli mít prospěch všichni členové.

Situaci by dost ulehčily nové funkcionality databáze, které máme několik let sepsané a bohužel situace je taková, že již několikátý dodavatel v pořadí není schopen svou práci odvést. Nové funkcionality by dokázaly automatizovat některé činnosti v klubu, samozřejmě by nevyřešily vzájemné vztahy, ale lidem pracujícím pro klub by uvolnily ruce k jiné činnosti. V rámci vylepšení situace byly také v listopadu 2021 najaty dvě brigádnice na doplňování databáze a pomoc s chovatelskou dokumentací.

Smutný konec na závěr. Náš klub roste, roste velmi výrazně a v současnosti má tak 5x tolik členů, než měl v historii. S tím se dramaticky rozrůstá práce pro klub, ale i vzhledem k popsaným okolnostem klesá chuť dobrovolníků pro klub pracovat. Dlouhodobě toto vidím jako neudržitelný trend. Budeme se muset rozhodnout, zda klub dále profesionalizovat a zda se konečně k sobě začneme chovat s respektem.

PS Dopsané po členské schůzi… Zprávu jsem se rozhodla ani nečíst, protože mi přišlo tak trošku nefér jí říkat těm pár zodpovědným, kteří dojeli na schůzi. Nakonec jsem jí přednesla až v diskusi, kde bohužel přesně přišla opět plejáda osobních útoků a napadání, jako obvykle bez nabídnutého řešení. Bylo mi z toho smutno

Hana Pisarčíková